

Bruksela, 13 lipca 2026 r.
(OR. en)

11885/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0191 (NLE)

POLCOM 277
WTO 76
SERVICES 39
DATAPROTECT 237
TELECOM 387

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 lipca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 356 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia Porozumienia w sprawie handlu elektronicznego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 356 final.

Załącznik: COM(2026) 356 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2026 r.
COM(2026) 356 final

2026/0191 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Porozumienia w sprawie handlu elektronicznego

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Na 11. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu („WTO”) w grudniu 2017 r. grupa 71 członków WTO, w tym Unia Europejska, zgodziła się rozpocząć prace przygotowawcze do przyszłych negocjacji WTO w sprawie handlowych aspektów handlu elektronicznego.

W styczniu 2019 r. 77 członków WTO, w tym Unia Europejska, potwierdziło we wspólnym oświadczeniu zamiar rozpoczęcia tych negocjacji i osiągnięcia wyniku o wysokim standardzie opartego na obowiązujących porozumieniach i ramach WTO, który będzie dziełem jak największej liczby członków WTO.

W grudniu 2024 r., po pięciu latach negocjacji, 71 członków WTO rozesłało komunikat zawierający uzgodniony tekst porozumienia w sprawie handlu elektronicznego („porozumienie”) i wskazało, że ich wspólnym celem jest przyjęcie na forum Rady Generalnej WTO decyzji o włączeniu porozumienia do załącznika 4 do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu („porozumienie WTO”).

Na posiedzeniach w lutym i grudniu 2025 r. Rada Generalna WTO nie była w stanie osiągnąć konsensusu w tej sprawie. W związku z tym 28 marca 2026 r. wydano wspólną deklarację 67 członków WTO, w tym Unii Europejskiej, potwierdzającą ich zamiar jak najszybszego wdrożenia porozumienia w sprawie handlu elektronicznego, z zastrzeżeniem zakończenia wymaganych procedur wewnętrznych. W tym celu do porozumienia dodano załącznik o ustaleniach tymczasowych, w tym dodatek o procedurach arbitrażu odwoławczego, aby umożliwić tymczasowe stosowanie porozumienia. Uczestnicy porozumienia będą nadal dążyć do przyjęcia decyzji o dodaniu porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO. Porozumienie będzie stosowane przejściowo zgodnie z załącznikiem o ustaleniach tymczasowych do dnia dodania porozumienia do porozumienia WTO.

Porozumienie stanowi pierwszy w historii globalny zestaw zasad handlu cyfrowego oraz podstawę regulacyjną, w oparciu o którą szerokie grono państw będzie mogło rozwijać swoje gospodarki cyfrowe oraz promować krajowy i transgraniczny handel cyfrowy.

Porozumienie obejmuje:

- zasady ułatwiające wymianę handlową, które mogą usprawnić handel cyfrowy w obrębie państw i ponad granicami (np. postanowienia dotyczące handlu bez użytku dokumentów papierowych, postanowienia dotyczące umów elektronicznych, uwierzytelniania elektronicznego i podpisów elektronicznych);
- postanowienia mające na celu zwiększenie zaufania konsumentów i przedsiębiorstw do środowiska handlu cyfrowego (np. postanowienia dotyczące niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych, ochrony konsumentów w internecie, cyberbezpieczeństwa lub otwartego dostępu do internetu);
- postanowienia zwiększające niezawodność międzynarodowego środowiska handlu cyfrowego, gwarantujące konsumentom i przedsiębiorstwom stały dostęp do internetu i usług elektronicznych po przystępnych cenach (np. postanowienia dotyczące płatności elektronicznych lub usług telekomunikacyjnych);
- zakaz nakładania opłat celnych na transmisje elektroniczne;

- element dotyczący rozwoju, którego celem jest umożliwienie i ułatwienie udziału w handlu cyfrowym konsumentom i przedsiębiorstwom z krajów rozwijających się;
- horyzontalny wyjątek dotyczący środków ochrony danych osobowych i prywatności.

Zgodnie z art. 29 porozumienia w sprawie handlu elektronicznego przyjęcie porozumienia następuje poprzez złożenie dokumentu przyjęcia Dyrektorowi Generalnemu WTO. Porozumienie w sprawie handlu elektronicznego wchodzi w życie w odniesieniu do tych członków WTO, którzy je przyjęli, 30. dnia następującego po dniu złożenia 45. dokumentu przyjęcia.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Negocjacje prowadzono w ścisłym porozumieniu z Komitetem ds. Polityki Handlowej – Usługi i Inwestycje, jak przewidziano w art. 218 ust. 3 TFUE. Formalne zakończenie negocjacji przez Radę jest, na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE, jednym z warunków nadania wynikowi negocjacji skutku prawnego.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Porozumienie jest w pełni spójne z polityką Unii Europejskiej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Materialna podstawa prawna**

Art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje negocjowanie i zawieranie umów handlowych w ramach wspólnej polityki handlowej Unii.

Porozumienie obejmuje międzynarodowe zasady handlu cyfrowego.

Ponieważ głównym celem i elementem składowym porozumienia jest wspieranie handlu cyfrowego z członkami WTO, materialną podstawą prawną jest art. 207 TFUE.

- **Proceduralna podstawa prawna**

Ponieważ materialną podstawą prawną jest art. 207 TFUE, Rada ma przyjąć decyzję w sprawie zawarcia porozumienia po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a).

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji w sprawie zawarcia porozumienia jest art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) TFUE.

- **Kompetencje Unii**

Na podstawie art. 207 TFUE handel cyfrowy stanowi część wspólnej unijnej polityki handlowej, która jest obszarem wyłącznych kompetencji Unii zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 5 ust. 3 TUE zasada pomocniczości nie ma zastosowania w dziedzinach, które należą do wyłącznej kompetencji UE.

- **Proporcjonalność**

Nie dotyczy.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji Rady przedkłada się zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE, który przewiduje przyjęcie przez Radę decyzji w sprawie zawarcia porozumienia. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym wniosku.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Porozumienie nie jest przedmiotem procedur REFIT.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma wpływu na ochronę praw podstawowych w Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie przewiduje się, by porozumienie miało wpływ finansowy na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Nie dotyczy.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Porozumienie stanowi pierwszy w historii zestaw globalnych podstawowych zasad handlu cyfrowego. Jest to porozumienie o charakterze ogólnogospodarczym, obejmujące towary, usługi i informacje. Zamówienia publiczne, usługi rządowe i informacje będące w posiadaniu rządu są wyłączone z zakresu porozumienia. Główne postanowienia porozumienia są następujące:

W **art. 4 dotyczącym ram transakcji elektronicznych** przewiduje się zobowiązania, które zachęcają do przyjęcia ram prawnych zapewniających równe traktowanie informacji elektronicznych i papierowych oraz prawne uznanie transakcji i procesów elektronicznych. Zachęca się w nim również do stosowania zgodnie z prawem i uznawania zbywalnych zapisów elektronicznych.

Art. 5 dotyczący uwierzytelniania elektronicznego i podpisów elektronicznych stanowi, że podpisy elektroniczne, pieczęcie elektroniczne, znaczniki czasu i usługi rejestrowanego doręczenia nie mogą być odrzucane wyłącznie z tego powodu, że mają formę elektroniczną.

Niektóre metody uwierzytelniania lub podpisu elektronicznego mogą jednak wymagać spełnienia określonych standardów jakościowych lub certyfikacji przez uznany przez stronę organ akredytowany. Ułatwia się również interoperacyjne uwierzytelnianie elektroniczne i zachęca do współpracy w zakresie wzajemnego uznawania podpisów elektronicznych między stronami.

Art. 6 dotyczący umów elektronicznych gwarantuje, że umowy elektroniczne nie będą pozbawiane ważności ani wykonalności prawnej przez to, że zostały zawarte w formie elektronicznej. Wszelkie wyjątki muszą być określone w przepisach ustawowych lub wykonawczych.

Art. 7 dotyczący fakturowania elektronicznego stanowi, że faktury elektroniczne są prawnie ważne. Wszelkie wyjątki muszą być określone w przepisach ustawowych lub wykonawczych. Jego celem jest również ustanowienie wspólnych zasad i współpracy w zakresie interoperacyjności ram fakturowania elektronicznego, aby zapobiec sytuacji, w której normy specyficzne dla danej strony stałyby się barierą handlową.

Art. 8 dotyczący handlu bez użytku dokumentów papierowych ma na celu zapewnienie, aby zdecydowana większość formularzy niezbędnych do przywozu, wywozu lub tranzytu towarów była dostępna i akceptowana w formie elektronicznej.

Art. 9 dotyczący wymiany danych za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego i interoperacyjności systemów ułatwia tworzenie elektronicznych pojedynczych punktów kontaktowych.

Art. 10 dotyczący płatności elektronicznych reguluje płatności elektroniczne między stronami i sprzyja przyjmowaniu standardów międzynarodowych.

Art. 11 dotyczący opłat celnych od transmisji elektronicznych zakazuje nakładania ceł na transmisje elektroniczne między osobą na terytorium jednej strony a osobą na terytorium drugiej strony, ale jednocześnie nie wyklucza nakładania wewnętrznych podatków, opłat lub innych należności od takich transmisji. Porozumienie przewiduje, że strony dokonają przeglądu tego artykułu po upływie pięciu lat i rozważą zasadność ewentualnych zmian.

Art. 12 dotyczący otwartych danych publicznych ułatwia publiczny dostęp do danych publicznych w celu stymulowania rozwoju gospodarczego i społecznego, konkurencyjności i innowacji.

W art. 13 dotyczącym dostępu do internetu i korzystania z niego do celów handlu elektronicznego uznaje się znaczenie dostępu do internetu i korzystania z niego do celów handlu elektronicznego.

Art. 14 dotyczący ochrony konsumentów w internecie zobowiązuje strony do wprowadzenia ram prawnych chroniących konsumentów w internecie przed wprowadzającą w błąd, oszukańczą i podstępną działalnością handlową. Promuje również dostęp do mechanizmów odszkodowawczych lub mechanizmów dochodzenia roszczeń regresowych oraz wiedzę o nich.

Art. 15 dotyczący niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych zobowiązuje każdą ze stron do wprowadzenia środków mających na celu minimalizację liczby niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych.

Art. 16 dotyczący ochrony danych osobowych utrwała zobowiązanie stron do wprowadzenia ram prawnych zapewniających ochronę danych osobowych i zachęca do zapewniania zgodności między różnymi systemami ochrony danych.

Art. 17 dotyczący cyberbezpieczeństwa ułatwia współpracę, rozwój krajowych zdolności w zakresie cyberbezpieczeństwa i stosowanie podejść do cyberbezpieczeństwa opartych na analizie ryzyka w celu zmniejszenia potencjalnych barier w handlu.

Art. 18 dotyczący przejrzystości zobowiązuje strony do niezwłocznego publikowania lub udostępniania publicznie wszelkich środków o zasięgu ogólnym w dziedzinie handlu cyfrowego.

W **art. 19 dotyczącym współpracy** określa się ramy intensyfikacji współpracy stron w konkretnych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

W **art. 20 dotyczącym rozwoju** ustanawia się mechanizmy wspierania gospodarek rozwijających się, w tym krajów najślabiej rozwiniętych, we wdrażaniu porozumienia. Mechanizmy te obejmują wydłużone terminy wdrożenia, pomoc techniczną i budowanie zdolności.

W **art. 21 dotyczącym telekomunikacji** ustanawia się zobowiązania dotyczące telekomunikacyjnych organów regulacyjnych, a także zachęca się strony do przeprowadzania procesów przydzielania częstotliwości w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminacyjny dla wszystkich użytkowników, w oparciu o podejście rynkowe.

Art. 22–26 dotyczące wyjątków włączają do porozumienia wyjątki ogólne oraz wyjątki spowodowane względami bezpieczeństwa przewidziane w GATT i GATS, a także postanowienia GATS dotyczące wymogów ostrożnościowych. Ustanawia się w nich również wyjątek związany z ochroną danych osobowych oraz możliwość korzystniejszego traktowania ludności rdzennej.

Art. 27–38 zawierają ustalenia instytucjonalne i przepisy końcowe, w tym: ustanowienie procedur rozstrzygania sporów (art. 27) oraz utworzenie Komitetu ds. Handlowych Aspektów Handlu Elektronicznego (art. 28).

W **art. 35 dotyczącym przeglądu** określa się ścieżkę okresowego przeglądu zobowiązań przez strony, aby zapewnić aktualność i adekwatność porozumienia.

Załącznik o ustaleniach tymczasowych zawiera postanowienia regulujące stosowanie porozumienia do dnia jego włączenia do załącznika 4 do porozumienia WTO, w tym tymczasowe ustalenia dotyczące rozstrzygania sporów. W **dodatku dotyczącym procedur arbitrażu odwoławczego** ustanawia się tymczasowe procedury odwoławcze.

Złożenie unijnego dokumentu przyjęcia pozwoliłoby na tymczasowe wejście w życie porozumienia w odniesieniu do tych członków WTO, którzy je przyjęli, 30. dnia od daty złożenia 45. dokumentu przyjęcia, a następnie – po dodaniu porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO.

- **Tekst porozumienia i powiadomienia**

Tekst porozumienia przedkłada się Radzie wraz z niniejszym wnioskiem.

Zgodnie z Traktatami przedłożenie instrumentu zatwierdzenia, o którym mowa w art. 29 protokołu, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się porozumieniem, należy do Komisji.

Wniosek

DECYZJA RADY**w sprawie zawarcia Porozumienia w sprawie handlu elektronicznego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na 11. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu („WTO”) w grudniu 2017 r. grupa 71 członków WTO, w tym Unia, zgodziła się rozpocząć prace przygotowawcze do przyszłych negocjacji WTO w sprawie handlowych aspektów handlu elektronicznego.
- (2) W styczniu 2019 r. 77 członków WTO, w tym Unia, potwierdziło we wspólnym oświadczeniu zamiar rozpoczęcia tych negocjacji i osiągnięcia wyniku o wysokim standardzie opartego na obowiązujących porozumieniach i ramach WTO, który będzie dziełem jak największej liczby członków WTO.
- (3) W grudniu 2024 r., po pięciu latach negocjacji, 71 członków WTO rozesłało komunikat zawierający tekst porozumienia w sprawie handlu elektronicznego („porozumienie”) i wskazało, że ich wspólnym celem jest przyjęcie na forum Rady Generalnej WTO decyzji o włączeniu porozumienia do załącznika 4 do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (zwanego dalej „porozumieniem WTO”).
- (4) Na posiedzeniach w lutym i grudniu 2025 r. Rada Generalna WTO nie była w stanie osiągnąć konsensusu w sprawie włączenia porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO.
- (5) W dniu 28 marca 2026 r. wydano wspólną deklarację 67 członków WTO, w tym Unii, potwierdzającą ich zamiar jak najszybszego wdrożenia porozumienia, z zastrzeżeniem zakończenia wymaganych procedur wewnętrznych. W tym celu do porozumienia dodano załącznik o ustaleniach tymczasowych, w tym dodatek o procedurach arbitrażu odwoławczego, aby umożliwić tymczasowe stosowanie porozumienia do czasu włączenia go do załącznika 4 do porozumienia WTO. Strony porozumienia powinny nadal dążyć do przyjęcia decyzji o dodaniu porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO². Porozumienie powinno być stosowane tymczasowo zgodnie

¹ Dz.U. C [...], [...], s. [...].

² Stanowisko, które ma zostać przyjęte w imieniu Unii na forum Rady Generalnej Światowej Organizacji Handlu (WTO), polega na przystąpieniu do konsensusu w przypadku, gdy taki konsensus zostanie osiągnięty przez członków WTO w sprawie włączenia porozumienia do załącznika 4 do porozumienia WTO zgodnie z decyzją Rady (UE) 2025/915 z dnia 25 maja 2025 r.

z załącznikiem o ustaleniach tymczasowych do dnia dodania porozumienia do porozumienia WTO.

- (6) Porozumienie stanowi pierwszy w historii globalny zestaw zasad handlu cyfrowego oraz podstawę regulacyjną, w oparciu o którą szerokie grono państw będzie mogło pracować nad rozwojem swoich gospodarek cyfrowych oraz promowaniem krajowego i transgranicznego handlu cyfrowego.
- (7) W konkluzjach Rady przyjętych na rozpoczęcie 14. konferencji ministerialnej WTO w dniu 26 marca 2026 r.³ poparto postępy poczynione na drodze do jak najszybszego wdrożenia porozumienia, w tym poprzez jego tymczasowe stosowanie.
- (8) zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia [data wydania opinii]⁴,
- (9) Zgodnie z art. 29 porozumienia przyjęcie porozumienia powinno nastąpić poprzez złożenie dokumentu przyjęcia Dyrektorowi Generalnemu WTO.
- (10) Porozumienie należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się porozumienie w sprawie handlu elektronicznego („porozumienie”). Tekst porozumienia dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Porozumienia nie można interpretować jako przyznającego prawa lub nakładającego obowiązki, na które można bezpośrednio powoływać się w sądach Unii lub państw członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]*

³ ST 7777/2026.

⁴ Dz.U. C [...], [...], s. [...].